

พฤติกรรมแห่งความผิดพลาดและความต้องการในอาชีพของเด็กและเยาวชน
ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย
MISTAKEN BEHAVIORALS AND THE NEED FOR CAREER FOR CHILDREN
AND YOUTHS IN JUVENILE VOCATIONAL TRAINING CENTERS FOR BOYS

ณัฐพล แก้วเกิด

NATTAPOL KAEWKERD

วรรณดี สุทธิธารกร

WANDEE SUTTHINARAKORN

อุทุมพร อินทจักร์

AUTUMPORN INTACHAK

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

KASETSART UNIVERSITY

กรุงเทพมหานคร

BANGKOK

รับบทความ : 31 พฤษภาคม 2563 /ปรับแก้ไข : 21 พฤศจิกายน 2563 /ตอบรับบทความ : 8 ธันวาคม 2563

Received : 31 May 2020 /Revised : 21 September 2020 /Accepted : 8 December 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) ศึกษาพฤติกรรมแห่งความผิดพลาดและสาเหตุที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่ผิดพลาดของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย 2) ศึกษาความต้องการในอาชีพของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed method research) ระหว่างการเก็บข้อมูลภาคสนามโดยใช้แบบสอบถามกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย จำนวน 249 คน และกรณีข้อมูลรายกรณี (Case study) ด้วยการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนผู้ใช้ชีวิตผิดพลาด จำนวน 20 คน ข้อมูลเชิงปริมาณวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า สาเหตุของความผิดพลาดคือการขาดทักษะชีวิต ได้แก่ การขาดคุณลักษณะ มีอุปนิสัยแห่งวัยที่ขาดการยั้งคิด ขาดเป้าหมายในชีวิต มองโลกในแง่ร้าย ไม่เข้าใจความจริงในชีวิต มีปัญหาครอบครัว คบเพื่อนไม่ดี และสิ่งแวดล้อมในชุมชนและรายรอบไม่ดี เด็กและเยาวชนมีความต้องการในอาชีพที่สูง ($\bar{X}=4.07$, $S.D=0.63$) แนวทางในการเตรียมความพร้อมของเด็กและเยาวชนคือจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพให้ตรงกับความถนัดและความสนใจของเด็กและเยาวชน และเพิ่มสัดส่วนของหลักสูตรทักษะชีวิตให้เท่ากับหลักสูตรอบรมอาชีพ โดยกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีการประสานข้อมูลและกำหนดบทบาทในการทำงานที่เชื่อมต่อกันกับ 1) สำนักงานการอาชีวศึกษา 2) สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย และ 3) กรมสุขภาพจิต

คำสำคัญ : พฤติกรรมแห่งความผิดพลาด, ความต้องการในอาชีพ, เด็กและเยาวชน, ศูนย์และอบรมเด็กและเยาวชนชาย

ABSTRACT

This research had two aims: 1) To investigate the mistaken behaviors and their causes of children and youths in juvenile detention centers for boys; and 2) To examine their career needs. A mixed-methods research methodology was employed in obtaining the field data, including a questionnaire which was distributed to 249 children and youths in juvenile vocational training centers for boys. For the case study, 20 life-mistaken children and youths were interviewed. The quantitative data were analyzed using mean and standard deviation, while a content analysis was used for the interview data.

The findings revealed that the causes for their mistaken behaviors were a lack of life skills and life understanding, family problems, having bad friends and problems in economic conditions, being immature, inconsiderate, aimless in their life, pessimistic, surrounded by a bad environment and having consumed media containing violence. Nevertheless, they had high career needs. It was recommended to prepare them with the professional training which matched their skills and interests, as well as to increase the proportion of life skills courses to be equal to professional training courses. It was suggested that the Department of Juvenile Observation and Protection coordinate information and to define its roles that are connected to 1) the Office of Vocational Education, 2) the Office of Non-Formal and Informal Education, and 3) the Department of Mental Health.

Keywords : Mistaken behavior, Career needs, Children and youths, Juvenile vocational training centers for boys

บทนำ

เด็กและเยาวชนผู้ใช้ชีวิตผิดพลาดเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและสำคัญของสังคมในอนาคต หากได้รับการสนับสนุนและพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพความสามารถให้เด็กและเยาวชนมีทักษะทางอาชีพและทักษะชีวิตที่ดี ทำให้เด็กและเยาวชนประกอบอาชีพที่พึ่งพาตนเองได้และการดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างปกติ เพราะฉะนั้นการศึกษาคือเป็นรากฐานสำคัญสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน หากเด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ จะส่งผลให้เติบโตใหญ่เป็นพลเมืองที่มีศักยภาพ มีพลังสร้างสรรค์ สามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงในเชิงบวกให้กับสังคม และประเทศชาติ สอดคล้องกับใจความสำคัญตอนหนึ่งในพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งพระราชทานแก่ครูและนักเรียนที่ได้รับพระราชทานรางวัล เมื่อวันจันทร์ที่ 27 กรกฎาคม 2524 ว่า “...การศึกษาคือเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างและพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ และคุณธรรมของบุคคล สังคมและบ้านเมืองใดให้การศึกษาคือดีแก่เยาวชนได้อย่างครบถ้วน ล้วนพอเหมาะกันทุก ๆ ด้าน สังคมและบ้านเมืองนั้นก็จะมีพลเมืองมั่นคงของประเทศชาติไว้ และพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไปได้โดยตลอด...” (Admission Premium, 2018, online) ซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาอาชีพและการมีชีวิตที่ดีของเด็กและเยาวชนในการกลับตัวกลับใจเป็นคนดีและคืนดีสู่สังคมในอนาคต

ในประเทศไทย จากสถิติทางคดีการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พบว่า จำนวนเด็กและเยาวชนกระทำความผิด ในปี 2560 จำนวน 26,115 คน ในปี 2561

จำนวน 22,609 คน และในปี 2562 จำนวน 20,842 คน โดยมีการแยกเป็นเพศที่กระทำความผิด ซึ่งเป็นเพศชาย จากสถิติ พบว่า ในปี 2560 จำนวน 24,142 คน คิดเป็นร้อยละ 92.44 ใน ปี 2561 จำนวน 20,898 คน คิดเป็น ร้อยละ 93.43 และในปี 2562 จำนวน 19,236 คน คิดเป็นร้อยละ 92.29 ส่วนเพศหญิง ในปี 2560 จำนวน 1,973 คน คิดเป็นร้อยละ 7.56 ในปี 2561 จำนวน 1,711 คน คิดเป็นร้อยละ 7.57 และในปี 2562 จำนวน 1,606 คน คิดเป็นร้อยละ 7.71 จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่าเด็กและเยาวชนเพศชายกระทำความผิดมากกว่าเพศหญิง (Department of Juvenile Observation and Protection, 2019, pp. 1-34)

จากรายงานสถิติคดี ประจำปี 2562 โดยจำแนกตามฐานความผิดที่เด็กกระทำความผิดมีการกระทำความผิดสูงสุด คือ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ร้อยละ 51.02 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ร้อยละ 14.15 และความผิดเกี่ยวกับชีวิต และร่างกาย ร้อยละ 10.44 ตามลำดับ จากสถิติดังกล่าว พบว่า สิ่งที่เกิดขึ้นนับเป็นปัญหาของเด็กและเยาวชนที่ไปหลงผิด หากไม่มีมาตรการแก้ไขให้เด็กและเยาวชนเหล่านี้กลับตัวเป็นคนดีได้ ปัญหาที่จะทวีความรุนแรงขึ้นจนพัฒนา เป็นอาชญากรได้ในที่สุด และแนวโน้มที่จะทำให้เด็กและเยาวชนโน้มเอียงกลายเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนในอนาคต

การจัดการศึกษาทางวิชาชีพ ซึ่งอาชีวศึกษาในประเทศไทย ตามพระราชบัญญัติอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 มาตรา 4 หมายความว่า “การอาชีวศึกษา” หมายถึง กระบวนการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี และกำหนดความหมาย “การฝึกอบรมวิชาชีพ” หมายถึง การเพิ่มพูน ความรู้และฝึกทักษะอาชีพระยะสั้นหรือระยะยาวทั้งในและนอกสถานศึกษาอาชีวศึกษา หรือสถาบันอาชีวศึกษา ซึ่งจัดขึ้นเป็นโครงการ หรือเฉพาะกลุ่มเป้าหมาย ภายใต้หลักสูตร ที่คณะกรรมการอาชีวศึกษากำหนด ส่วนมาตรา 6 กำหนดให้การจัดการอาชีวศึกษาและอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษาด้านในวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อผลิตกำลังคน 3 ระดับ คือ ระดับวิชาชีพ ระดับฝีมือ ตลอดจนระดับเทคนิค และเทคโนโลยี ทั้งนี้ในมาตรา 9 ได้ระบุถึงการจัดการอาชีวศึกษาและการอบรมวิชาชีพตามหลักสูตร ที่คณะกรรมการ การอาชีวศึกษากำหนดเป็น 3 ระดับ คือ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และปริญญาตรี สายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติ โดยดำเนินการใน 3 รูปแบบคือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัยตามที่ระบุในมาตรา 8 (Sutthinarakorn & Abdulsata, 2018, pp. 1-17)

แนวการจัดการอาชีวศึกษาของ Prosser จากทฤษฎีทั้ง 16 ข้อ มุ่งเน้นทางด้านการจัดการศึกษาทางด้านการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพส่งผลทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณภาพ และมีความรู้ความสามารถพื้นฐาน ในการประกอบอาชีพ ดังนั้นสถาบันทางด้านการอาชีวศึกษา ประกอบด้วยสถานศึกษาทางด้านการอาชีวศึกษา ทั้งภาครัฐ และเอกชน ตลอดจนสถาบันการอาชีวศึกษา และสถาบันการอาชีวศึกษาเอกชนจึงต้องมีการเตรียม ความพร้อมด้านต่าง ๆ เช่น ด้านผู้สอน หรือด้านการจัดหาวัสดุฝึก หรือด้านการบริหารจัดการ เป็นต้น (Ramwarungkura, 2015, pp. 57-64) และการศึกษาทางการอาชีวศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพโดยตามความถนัดและความสามารถ ของตนเอง พัฒนาตามศักยภาพและตามความต้องการของท้องถิ่นโดยคำนึงถึงสิทธิ เสรีภาพของบุคคลทุกเพศทุกวัย ผู้ด้อยโอกาส และการพัฒนาอาชีพให้ตรงกับความสามารถของตนเอง

จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานข้างต้นสามารถนำไปสู่ความเข้าใจในสาเหตุที่แท้จริงของเด็กและเยาวชน ผู้กระทำความผิด และเข้าใจถึงสภาพของกระบวนการขัดเกลาทางอาชีพ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เตรียมการแก้ไขปัญหา และป้องกันปัญหาของเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิด รวมทั้งกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ศูนย์ฝึกและอบรมเด็ก และเยาวชน นำไปพัฒนา การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรการวิชาชีพ ตรงกับความต้องการและความสามารถของตนเอง และความต้องการของตลาดแรงงาน อีกทั้งสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและสร้างสังคมแห่งความสุขสืบไป

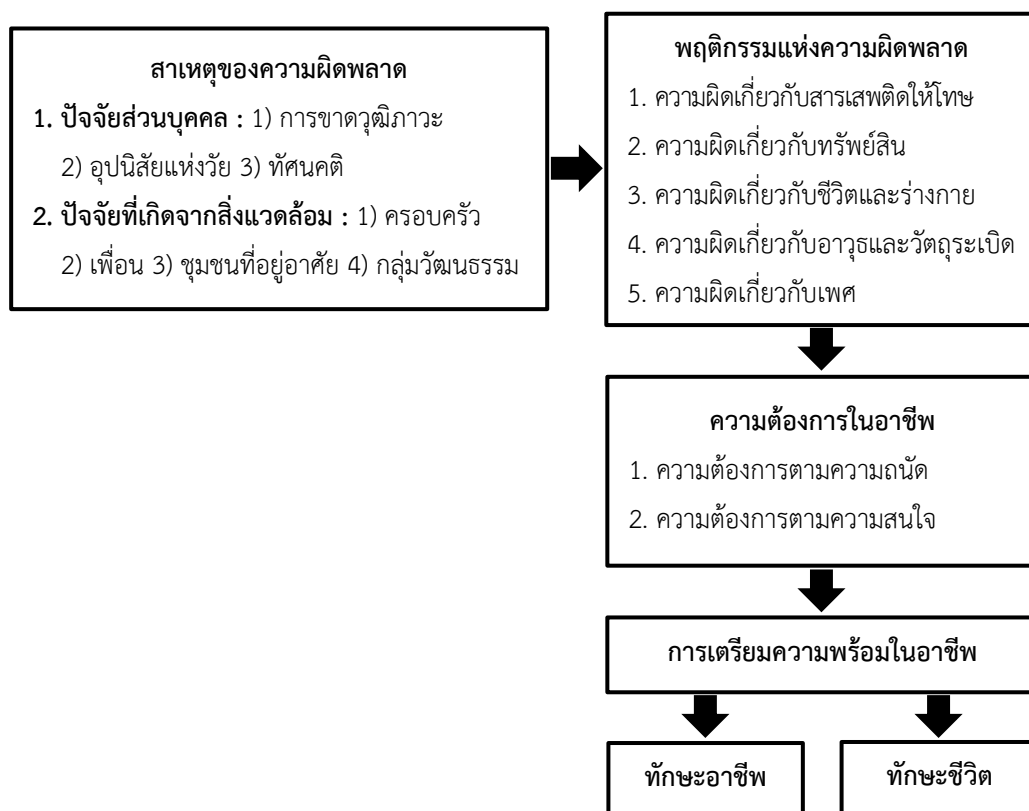
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. พฤติกรรมแห่งความผิดพลาดและสาเหตุที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่ผิดพลาดของเด็กและเยาวชนในศูนย์และอบรมเด็กและเยาวชนชาย
2. ความต้องการในอาชีพของเด็กและเยาวชนในศูนย์และอบรมเด็กและเยาวชนชาย

ประโยชน์การวิจัย

ผลการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาทางวิชาชีพของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย ซึ่งกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน รวมไปถึงภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่จัดการศึกษาทางวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนเป็น 2 ระยะ ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาพฤติกรรมแห่งความผิดพลาดและสาเหตุที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่ผิดพลาดของเด็กและเยาวชนในศูนย์และอบรมเด็กและเยาวชนชาย เป็นวิจัยแบบผสมวิธี (Mix method research) ดังนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเป็นเด็กและเยาวชนชายที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย จากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย 4 แห่ง แล้วทำการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก จำนวน 249 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยสิ่งแวดล้อม สาเหตุและพฤติกรรมแห่งความผิดพลาดของเด็กและเยาวชน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert (1932, pp. 1-55) นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน นำมาวิเคราะห์หาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ได้เท่ากับ 1.00 นำไปทดลองใช้กับเด็กและเยาวชนที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ทำการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -coefficient) ของ Cronbach (1984, p. 161) โดยทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.751 เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างได้กลับมาครบตามจำนวนทั้งกำหนดไว้ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐานเพื่อหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) แปรผลตามเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับด้วยวิธีของ Best (1977, p. 14)

การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษานำร่อง (Pilot study) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญเลือกแบบเจาะจงเป็นเด็กและเยาวชนชายที่มีอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย ได้แก่ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุกดา ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุบะกา และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านสิรินธร จำนวน 4 แห่ง แห่งละ 5 คน รวมทั้งหมด 20 คน ใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างและประเด็นคำถามที่ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เรียบร้อยแล้ว เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นรายบุคคล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) โดยใช้เทคนิคการตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) ชนิดต่างวิธี (Methods triangulation) ซึ่งเป็นการตรวจสอบข้อมูลมากกว่าหนึ่งวิธีเพื่อตรวจสอบยืนยันผลการวิจัยที่ได้ร่วมกัน

ระยะที่ 2 ความต้องการในอาชีพของเด็กและเยาวชนในศูนย์และอบรมเด็กและเยาวชนชาย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้กลุ่มตัวอย่างการวิจัยเชิงปริมาณในระยะที่ 1 ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยแบบสอบถามความต้องการในอาชีพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยสิ่งแวดล้อม สาเหตุและพฤติกรรมแห่งความผิดพลาดของเด็กและเยาวชน (ระยะที่ 1) นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) แปรผลตามเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับด้วยวิธีของ Best (1977, p. 14)

สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เลขที่เอกสารรับรองโครงการวิจัย: COA No. COA61/007

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพฤติกรรมแห่งความผิดพลาดและสาเหตุที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่ผิดพลาดของเด็กและเยาวชนในศูนย์และอบรมเด็กและเยาวชนชาย มีดังนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย

(n=249)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	จำนวน (ร้อยละ)
1. อายุ		
10-14 ปี	6	2.4
15-19 ปี	195	78.3
20-24 ปี	48	19.3
2. ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	62	25.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	145	58.2
มัธยมศึกษาตอนปลาย	30	12.0
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	7	2.8
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	2	0.8
อื่น ๆ (ไม่จบประถมศึกษา, กำลังศึกษาปริญญาตรี)	3	1.2
3. สถานภาพครอบครัว		
อยู่ด้วยกัน	108	43.4
แยกกันอยู่	87	34.9
หย่าร้าง	38	15.3
อื่น ๆ (บิดาเสียชีวิต, มารดาเสียชีวิต, บิดามารดาเสียชีวิต, บิดาหายสาบสูญ)	16	6.4
4. จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
4 คน และต่ำกว่า	110	44.2
มากกว่า 4 คน	139	55.8
5. ครอบครัวมีประวัติการใช้ความรุนแรง		
มี	45	18.1
ไม่มี	204	81.9
6. สังกัดของเด็กและเยาวชน		
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านกรุณา	109	43.7
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านมูทิดา	55	22.1
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านอุเบกขา	45	18.1
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านสิรินธร	40	16.1

จากตารางที่ 1 พบว่า อายุของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด ส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 15-19 ปี ร้อยละ 78.3 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 58.2 สถานภาพแบบบิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 43.4 และไม่ได้อยู่ด้วยกัน 56.4 จำนวนสมาชิกแบบครอบครัวขยาย คือมีจำนวนสมาชิกมากกว่า 4 คน ร้อยละ 55.8 ครอบครัวมีประวัติการใช้ความรุนแรงกับเด็กและเยาวชน ร้อยละ 18.1 และส่วนใหญ่อยู่ที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านกรุณา ร้อยละ 43.7 รองลงอยู่ที่จากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านมูทิดา ร้อยละ 22.1 ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านอุเบกขา ร้อยละ 18.1 และอยู่ที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านสิรินธร ร้อยละ 16.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 พฤติกรรมแห่งความผิดพลาดของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย

(n=249)

พฤติกรรมแห่งความผิดพลาด	จำนวน (คน)	ทำ (ร้อยละ)	จำนวน (คน)	ไม่ทำ (ร้อยละ)	อันดับ
ทรัพย์สิน	72	28.9	177	71.1	2
ชีวิตและร่างกาย	55	22.1	194	77.9	3
เพศ	11	4.4	238	95.6	5
สารเสพติดให้โทษ	123	49.4	126	50.6	1
อาวุธและวัตถุระเบิด	18	7.2	231	92.8	4

จากตารางที่ 2 พบว่า อันดับแรก เด็กและเยาวชนมีความผิดเกี่ยวกับสารเสพติดให้โทษมากที่สุด ร้อยละ 49.4 รองลงมาความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 28.9 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 22.1 ความผิดเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด ร้อยละ 7.2 และความผิดเกี่ยวกับเพศ ร้อยละ 4.8

ตารางที่ 3 ประวัติการถูกดำเนินคดีและลักษณะการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย

(n=249)

ประวัติการถูกดำเนินคดีและลักษณะการทำความผิด	จำนวน (คน)	จำนวน (ร้อยละ)
1. ประวัติการถูกดำเนินคดี		
ไม่เคยถูกจับกุมมาก่อน	135	54.2
เคยถูกจับกุมมาก่อน	114	45.8
2. ลักษณะการทำความผิด		
กระทำความผิดด้วยตนเองคนเดียว	106	42.6
กระทำความผิดร่วมกับผู้อื่น	143	57.4

จากตารางที่ 3 พบว่า ประวัติการถูกดำเนินคดีของเด็กและเยาวชนเคยไม่เคยถูกดำเนินคดีมาก่อน ร้อยละ 54.2 และถูกดำเนินคดีมาก่อนถึงร้อยละ 45.8 และลักษณะการกระทำความผิดเด็กและเยาวชนกระทำความผิดร่วมกับผู้อื่นถึงร้อยละ 57.4 และกระทำความผิดด้วยตนเองคนเดียวถึงร้อยละ 42.6

สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่ผิดพลาดเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนผู้ใช้ชีวิตผิดพลาดในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย มีข้อค้นพบดังนี้

ตารางที่ 4 ปัจจัยที่ส่งผลที่ทำให้เกิดพฤติกรรมที่ผิดพลาด

(n=249)

ปัจจัยที่ส่งผลที่ทำให้เกิดพฤติกรรมที่ผิดพลาด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านแรงกระตุ้นต่อการเกิดอาชญากรรม	2.70	0.56	ปานกลาง
2. ด้านแรงกระตุ้นทางจิตใจ	3.48	0.43	ปานกลาง
3. ด้านอิทธิพลของครอบครัว	3.73	0.67	มาก
4. ด้านอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน	3.46	0.52	ปานกลาง
5. ด้านอิทธิพลของสังคมและชุมชนที่อยู่อาศัย	3.34	0.63	ปานกลาง
6. ด้านอิทธิพลของสื่อสาธารณะ	3.11	0.66	ปานกลาง
รวม	3.15	0.26	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และรายด้าน พบว่า ด้านอิทธิพลของครอบครัวอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.73$, S.D.=0.67) รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านแรงกระตุ้นทางจิตใจ ($\bar{X}=3.48$, S.D.=0.43) ด้านอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน ($\bar{X}=3.46$, S.D.=0.52) ด้านอิทธิพลของสังคมและชุมชนที่อยู่อาศัย ($\bar{X}=3.34$, S.D.=0.63) ด้านอิทธิพลของสื่อสาธารณะ ($\bar{X}=3.11$, S.D.=0.66) และด้านแรงกระตุ้นต่อการเกิดอาชญากรรม ($\bar{X}=2.70$, S.D.=0.56)

สำหรับสาเหตุที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่ผิดพลาด มีข้อค้นพบดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล มีดังนี้

1.1 การขาดวุฒิภาวะ ดังคำกล่าวของกลุ่มตัวอย่าง

“สาเหตุที่ผมก่อคดีนี้เพราะว่าสิ่งที่ผมต้องการ เช่น เสื้อผ้า ของใช้ ซึ่งที่บ้านผมไม่มีเงินที่พอจะซื้อให้ แล้วตัวผมเองต้องการที่ยากได้ อยากมีเหมือนเพื่อน และคนอื่น ๆ ที่เขามีกันเลยให้ผมถึงก่อคดีนี้” (เบล, สัมภาษณ์, 14 พฤศจิกายน 2561)

จากข้อมูลข้างต้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสิ่งของเครื่องใช้ แต่ไม่มีอำนาจในการซื้อเงินเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นจากสาเหตุ ได้แก่ ครอบครัวยากจน ความอยากได้ อยากมีในสิ่งต่าง ๆ และวิธีการหาเงินในทางที่ผิดจนเป็นสาเหตุในการกระทำผิดได้

1.2 อุปนิสัยแห่งวัย ดังคำกล่าวของกลุ่มตัวอย่าง

“ผมเป็นคนขี้แฉะและร้องไห้บ่อยครับ” (เพลง, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2561)

จากข้อมูลข้างต้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีบุคลิกภาพที่อ่อนแอ ได้แก่ ขี้แฉะ ร้องไห้บ่อย ๆ โกรธง่าย คิดมาก เบื่อง่าย เอาใจ และมองโลกในแง่ลบ

1.3 ทักษะคติ ดังคำกล่าวของกลุ่มตัวอย่าง

“ผมเป็นคนเชื่อคนง่ายครับ เวลาผู้หญิงมาพูดกับผมมาคุยกับผม ผมก็จะอ่อนไหวง่ายและผมชอบโดนคนอื่นหลอก เพราะว่าเป็นคนไวใจคนอื่น และเชื่อคนง่ายไม่ใช่เฉพาะผู้หญิงหรอกครับ คนอื่น รวมทั้งคนแปลกหน้าอีกด้วย” (ฟ้าใส, สัมภาษณ์, 14 พฤศจิกายน 2561)

จากข้อมูลข้างต้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นคนเชื่อคนง่าย เด็กและเยาวชนเป็นคนอารมณ์อ่อนไหวง่าย ชอบเชื่อคำพูดผู้อื่น ไวใจผู้อื่น ซึ่งไม่ใช่พ่อแม่ ญาติพี่น้อง หรือผู้ปกครอง

2. ปัจจัยที่เกิดจากสภาพแวดล้อม มีดังนี้

2.1 ครอบครัว ดังคำกล่าวของกลุ่มตัวอย่าง

“ครอบครัวของผมเป็นครอบครัวคนจีน ลุง ป้า พี่ อาม่า เยอะมาก พ่อแม่แยกทางกัน ป้าเลี้ยงมาตั้งแต่เด็ก นาน ๆ จะได้เจอพ่อแม่ ป้าไปทำงานต่างประเทศบ่อย ไม่ค่อยได้อยู่บ้านเลย อยู่ตามลำพัง” (น้ำตาล, สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2561)

จากข้อมูลข้างต้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีครอบครัวแตกแยก ปัญหาของครอบครัวเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้โดยทั่วไป เพราะทุกครอบครัวล้วนมีความขัดแย้งต่าง ๆ ระหว่างสมาชิกในบ้าน ซึ่งความขัดแย้งเหล่านี้อาจจะบานปลายจนกระทบความสัมพันธ์ในครอบครัว อาจทำให้ชีวิตคู่จบลงและส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของเด็กได้ด้วย

2.2 กลุ่มเพื่อน ดังคำกล่าวของกลุ่มตัวอย่าง

“ผมเข้ามาอยู่ที่นี่ด้วยคดี พรบ.ยาเสพติด และด้วยความเชื่อเพื่อนด้วย ชอบหามียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายร่วมกับเพื่อน โดนตัดสิน 3 ปี” (เฟิร์ส, สัมภาษณ์, 14 พฤศจิกายน 2561)

จากข้อมูลข้างต้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกิดจากการเชื่อเพื่อน ซึ่งความรักและความเชื่อกับเพื่อน ในสิ่งที่ผิด ตัวเด็กและเยาวชนไม่คิดและแยกแยะสิ่งที่ถูกต้อง ซึ่งทำให้เพื่อนมีอิทธิพลที่เป็นปัจจัยสำคัญทำให้เด็ก และเยาวชนที่ทำให้ก้าวสู่ความพลาดผิดได้

2.3 ชุมชนที่อยู่อาศัย ดังคำกล่าวของกลุ่มตัวอย่าง

“ชุมชนของผมเป็นชุมชนแออัดเป็นแหล่งของยาเสพติดและเป็นแหล่งมั่วสุม
ของยาเสพติดอีกด้วย” (บิว, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2561)

จากข้อมูลข้างต้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งสภาวะแวดล้อมในชุมชน ของเด็กและเยาวชนเต็มไปด้วยเหล้า ยาเสพติด สิ่งผิดกฎหมายต่าง ๆ และเป็นแหล่งมั่วสุมของวัยรุ่น

2.4 กลุ่มวัฒนธรรม ดังคำกล่าวของกลุ่มตัวอย่าง

“ข้อหาแรกฆ่าผู้อื่นเหตุมาเกิดจากต่างสถาบันกัน แก่แค้นกันไปมา
แค้นที่รุ่นน้องในโรงเรียนโดนยิง และข้อหาที่สอง พยายามฆ่า โดนหาเรื่องและตีกัน
แต่เราไม่ได้แค้นความ เราไม่ค่อยรู้เรื่องกฎหมายเท่าไร และไม่รู้อะไรอีกมากมาย
ทำตามอารมณ์ จึงไปแทงคู่อริ ซึ่งเป็นคนคุมวิน ที่ทำไปเพราะเขาทำร้ายและขู่เรา”
(น้ำตาล, 29 ตุลาคม 2561)

จากข้อมูลข้างต้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการกระทำความรุนแรงเป็นสิ่งที่เด็กและเยาวชน ปฏิบัติไปโดยธรรมชาติ เพราะเห็นการประพฤติปฏิบัติที่สืบทอดกันมาในเรื่องของการแก้แค้นระหว่างสถาบัน

จะเห็นได้ว่าสาเหตุข้างต้นเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่ผิดพลาดเด็กและเยาวชนชาย ซึ่งเกิดจากปัจจัยส่วนบุคคลของตัวเด็กเอง และปัจจัยที่เกิดจากสภาพแวดล้อมที่ทำให้เด็กและเยาวชนก้าวพลาดสู่การกระทำผิดได้

ผลการศึกษาความต้องการในอาชีพของเด็กและเยาวชนในศูนย์และอบรมมเด็กและเยาวชนชาย มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 ความต้องการในอาชีพของเด็กและเยาวชนในศูนย์และอบรมมเด็กและเยาวชนชาย

(n=249)

ความต้องการในอาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การศึกษานอกระบบ (กศน.) เป็นสิ่งจำเป็นในอนาคต	4.28	0.76	มาก
2. การศึกษาและอบรมของสถาบันพัฒนาฝีมือและอาชีพ เป็นสิ่งจำเป็นในอนาคต	4.22	0.78	มาก
3. การศึกษาและอบรมของวิทยาลัยสารพัดช่าง วิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยการอาชีพ เป็นสิ่งจำเป็นในอนาคต	4.07	0.83	มาก
4. การศึกษาและอบรมของศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานครและนครปฐม เป็นสิ่งจำเป็นในอนาคต	3.87	0.87	มาก
5. หลักสูตรวิชาชีพในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเป็นสิ่งจำเป็นในอนาคต	3.95	0.92	มาก
6. หลักสูตรวิชาชีพสามารถเพิ่มพูนทักษะและความรู้ให้ผู้กระทำผิดได้	4.02	0.83	มาก
7. หลักสูตรวิชาชีพสามารถทำให้ผู้กระทำผิดใช้ทักษะและความรู้ที่เรียนมาไปใช้ประโยชน์ในอนาคต	4.11	0.82	มาก
8. การเลือกเรียนหรือฝึกอาชีพตามความถนัดเป็นสิ่งสำคัญ	4.11	0.83	มาก
9. อาชีพเป็นสิ่งจำเป็นในอนาคต	4.30	0.85	มาก
10. การอบรมหลักสูตรวิชาชีพสามารถสร้างรายได้กับผู้กระทำผิด	4.18	0.85	มาก
11. ความต้องการมีความรู้ความเข้าใจกับอาชีพที่มีอยู่ในปัจจุบัน	3.90	0.85	มาก
12. ความต้องการสำรวจตนเองสร้างความคุ้นเคยกับอาชีพต่าง ๆ เพื่อเลือกอาชีพ	3.82	0.88	มาก
13. ความต้องการฝึกฝนหลักสูตรวิชาชีพและการมีส่วนร่วมทำให้ผู้กระทำผิดประสบความสำเร็จในชีวิตได้	4.10	0.87	มาก
รวม	4.07	0.63	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า เด็กและเยาวชนชายมีความต้องการในอาชีพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.07$, $S.D.=0.63$) และรายชื่อยุติในระดับมากทุกข้อ โดยคิดว่าความต้องการอาชีพเป็นสิ่งจำเป็นในอนาคต อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.30$, $S.D.=0.85$) รองลงมาคือ ความต้องการการศึกษานอกระบบ (กศน.) เป็นสิ่งจำเป็นในอนาคต ($\bar{X}=4.28$, $S.D.=0.76$) ซึ่งอันดับสุดท้ายคือ ความต้องการสำรวจตนเองสร้างความคุ้นเคยกับอาชีพต่าง ๆ เพื่อเลือกอาชีพ ($\bar{X}=4.28$, $S.D.=0.76$)

อภิปรายผล

1. พฤติกรรมที่ผิดพลาดของเด็กและเยาวชนในหลากหลายเรื่องราวของเด็กและเยาวชน ไม่ว่าจะเป็น การขับรถแข่งในยามวิกาล การฉกชิงวิ่งราวโดยประสงค์ต่อทรัพย์ ปล้นจี้ ขโมยทรัพย์สินของคนอื่น โดยนำเงินไปซื้อสิ่งของที่ไม่จำเป็น การเที่ยวเตร่ในเวลาค่าคืน การก่อคดีพราดผู้เยาว์ การเสพสุราเมเมา ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท การเสพยาเสพติด ภาวะติดเกมส์ ล้วนส่งผลกระทบต่อสังคม ซึ่งสาเหตุของความผิดพลาดเกิดขึ้นจากหลากหลายสาเหตุ ทั้งสาเหตุของธรรมชาติแห่งวัย การขาดวุฒิภาวะ การใช้ชีวิตอย่างไม่มีเป้าหมาย ปัญหาจากภูมิหลังของครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ รวมไปถึงการคบเพื่อน และการอยู่ในสภาพแวดล้อมที่สุ่มเสี่ยงต่อปัญหา ทำให้คุ้นชินกับความรุนแรงที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับข้อค้นพบของโยธิน จารุจุฑารัตน์ (Charuchutharat, 2009, pp. 54-66) พบว่า ขาดการอบรมดูแลที่ถูกต้อง ทำให้เยาวชนเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจากกลุ่มเพื่อนได้ง่าย ประกอบด้วยเยาวชนกระทำความผิดแล้วไม่ได้รับการลงโทษ จึงส่งผลให้เยาวชนมีโอกาสในการกระทำความผิดซ้ำ และมีแนวโน้มการใช้ความรุนแรงเพิ่มขึ้น และงานวิจัยของเดชเดชา เดชราชตะ (Decharachata, 2013, unpagged) ซึ่งสาเหตุกระทำผิด ได้แก่ ด้านตัวผู้กระทำความผิด ด้านสังคมและเศรษฐกิจ

2. ความต้องการทางด้านอาชีพของเด็กและเยาวชน จากข้อค้นพบที่พบว่าเด็กและเยาวชนมีความต้องการในอาชีพแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือการประกอบอาชีพที่เป็นไปตามบรรทัดฐานของสังคมเดิม เช่น ทหาร หนายความ เด็กและเยาวชนจึงควรได้รับการจัดการศึกษาที่เอื้อให้เรียนรู้ในวิชาชีพที่ต้องการ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนได้ดำเนินการอยู่แล้ว ส่วนตามความต้องการเด็กและเยาวชนจะต้องการประกอบธุรกิจส่วนตัว หน่วยงานได้รองรับการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบของหลักสูตรช่าง ซึ่งมีอยู่จำนวนมาก แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าเด็กและเยาวชนมีความต้องการเป็นนักกีฬาอาชีพ หน่วยงานยังไม่สามารถรองรับได้เท่าที่ควร อย่างไรก็ตามเด็กและเยาวชนเหล่านี้มีปัญหาเรื่องทักษะชีวิต แต่หลักสูตรที่รองรับทักษะชีวิตในสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนยังมีจำนวนน้อย แม้ว่าในหน่วยงานจะมีนักสังคมสงเคราะห์ และนักจิตวิทยาที่เข้าใจและพร้อมจะให้การช่วยเหลือเด็กและเยาวชนก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรศักดิ์ จันทร์ศรี (Chansri, 2012, pp. 111-125) ในการศึกษาการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งหลักสูตรของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เป็นหลักสูตรที่เกี่ยวกับช่างต่าง ๆ เช่น ช่างไฟฟ้า ช่างเชื่อม ช่างไม้ ช่างปูน ช่างยนต์ ช่างทำสัรยยนต์ และช่างกลโรงงาน มีบางส่วนที่เป็นเรื่องของประกอบอาหารและเครื่องดื่ม ดนตรีศิลปะ แต่ยังมีสัดส่วนของการฝึกทักษะชีวิตในจำนวนที่น้อย

ในแง่การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้กำหนดหมวดวิชาไว้ 2 หมวดวิชาคือ (Ramwarungkura, 2015, pp. 163-197)

1. หมวดวิชาทักษะชีวิต โดยเน้นที่การสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศ หลักการ ทฤษฎี และกระบวนการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลขและแก้ปัญหา โดยใช้หลักการทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ การปฏิบัติตนตามหน้าที่พลเมืองไทยในระบอบประชาธิปไตยตามหลักปรัชญา

เศรษฐกิจพอเพียง ตระหนักในคุณค่าของประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมไทย การปรับวิถีในการอยู่ร่วมกันในสังคมไทย และสังคมโลก เสริมสร้างทักษะชีวิตและพัฒนาสุขภาพบนพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ การบูรณาการความรู้ได้อย่างเป็นระบบ และนำไปใช้ในการดำรงชีวิตและพัฒนาการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความประพฤติอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัย และมีความรับผิดชอบทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม

2. หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ เน้นให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ สามารถนำความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในงานอาชีพไปปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ เลือกรับการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงานสามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. การปรับปรุงหลักสูตร ได้แก่ โครงสร้างหลักสูตร ทักษะอาชีพ (ร้อยละ 50) ทักษะชีวิต (ร้อยละ 50) และเนื้อหา ได้แก่

1.1 ทักษะอาชีพ

ตารางที่ 6 การปรับปรุงหลักสูตรเกี่ยวกับทักษะอาชีพ

ทักษะอาชีพ	เนื้อหา
1. อาชีพรับราชการ	1. ความรู้ในวิชาชีพที่เชื่อมโยงกับการศึกษานอกระบบ เช่น หลักสูตรที่จัดโดยสถานศึกษาของการอาชีวศึกษา และการอุดมศึกษา 2. เสริมความรู้เรื่องทักษะชีวิต
2. ธุรกิจส่วนตัว	1. ความรู้ในวิชาชีพต่างๆ ที่ตรงกับความต้องการผู้เรียน โดยมีการสำรวจความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ 2. เสริมความรู้ของการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถบริหารจัดการธุรกิจของตนเองได้ในอนาคต 3. เสริมความรู้เรื่องทักษะชีวิต
3. นักกีฬาอาชีพ	1. ความรู้ในทักษะอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการเป็นนักกีฬาอาชีพ หรือทำธุรกิจเกี่ยวกับกิจการทางการกีฬา 2. เสริมความรู้ของการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถบริหารจัดการธุรกิจของตนเองได้ในอนาคต 3. เสริมความรู้เรื่องทักษะชีวิต

1.2 ทักษะชีวิต

ตารางที่ 7 การปรับปรุงหลักสูตรเกี่ยวกับทักษะชีวิต

ทักษะชีวิต	เนื้อหา
1. การสร้างภูมิภาวะ	1. การเข้าใจอารมณ์ตนเอง 2. ไม่ยึดถือความคิดของตนเองเป็นใหญ่ 3. การยับยั้งชั่งใจ การควบคุมอารมณ์ 4. การรู้จักคิดไตร่ตรองเหตุการณ์ด้วยเหตุผล

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ทักษะชีวิต	เนื้อหา
2. การสร้างอุปนิสัยในการคิด	1. การคิดเชิงเหตุผล
3. การสร้างแรงจูงใจในกิจการงาน	1. การสร้างแรงจูงใจในการทำงาน 2. การอดทน ขยันหมั่นเพียรเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
4. การกำหนดอนาคตและวางแผนชีวิต	1. การกำหนดเป้าหมายชีวิต 2. การมองอนาคต 3. การถอยห่างจากสิ่งเสพติด
5. การคิดเชิงบวก (Positive thinking)	1. การฝึกฝนเพื่อโลกในแง่ดี 2. การเข้าใจความจริงในชีวิต
6 การสร้างครอบครัว	1. การเข้าใจความจริงของปัญหาครอบครัว 2. การมุ่งมั่นต่อการสร้างครอบครัวที่ดีในอนาคต
7. การคบเพื่อน	1. การคบเพื่อนที่เหมาะสม
8. การดำรงตนที่ดีแม้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม	1. การประคองตน และการดำรงตนในสภาพการณ์ที่อาจไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้

การบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) สำนักงานการอาชีวศึกษา กรมสุขภาพจิต เพื่อให้สามารถรองรับปัญหา และติดตามเด็กและเยาวชนหลังได้รับอิสรภาพ ดังนี้

ตารางที่ 8 หน่วยงานและบทบาทหน้าที่กับเด็กและเยาวชน

หน่วยงาน	บทบาทหน้าที่
1. สำนักงานการอาชีวศึกษา	1. การจัดการศึกษาและพัฒนาอาชีพเพื่อพัฒนาพฤตินิสัยเด็กและเยาวชน 2. สนับสนุนบุคลากร และทรัพยากรที่ส่งเสริมการเรียนรู้ทางด้านอาชีพสำหรับเด็กและเยาวชน
2. สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย	1. ให้ความรู้เสริมการฝึกฝนอาชีพเพิ่มเติม เมื่อมีความต้องการ หรือยกระดับความสามารถในอาชีพ 2. เสริมความรู้ในเรื่องทักษะชีวิตที่ต่อเนื่องไปจากกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน 3. สนับสนุนการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เพื่อปรับคุณวุฒิทางการศึกษา และส่งต่อไปยังกรมพัฒนาฝีมือแรงงานหรือสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ
3. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	1. จัดทำข้อมูลเด็กและเยาวชนที่ได้รับอิสรภาพ ประสานงานเพื่อส่งต่อไปยังสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย สำหรับการฝึกฝนอาชีพเพิ่มเติม เมื่อมีความต้องการ หรือยกระดับความสามารถในอาชีพ 2. กรมสุขภาพจิต เพื่อดูแลเด็กและเยาวชนที่อาจประสบกับปัญหาเดิม ๆ เพื่อให้ผ่านพ้นความยากลำบากไปได้ รวมทั้งการสร้างกำลังใจให้มีความเข้มแข็งในการต่อสู้ชีวิต 3. การอาชีวศึกษาเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอาชีพและสุขนิสัยที่ดีในการทำงานและการครองตน
4. กรมสุขภาพจิต	1. ดูแลเด็กและเยาวชนที่อาจประสบกับปัญหาเดิมๆ เพื่อให้ผ่านพ้นความยากลำบากไปได้ รวมทั้งการสร้างกำลังใจให้มีความเข้มแข็งในการต่อสู้ชีวิต 2. เข้าถึงผู้ปกครองของเด็กและเยาวชน เพื่อช่วยเหลือเยาวชนในการคลี่คลายปัญหารวมทั้งให้การช่วยเหลือผู้ปกครองของเยาวชนในอีกทางหนึ่งด้วย

กิตติกรรมประกาศ

ได้รับทุนอุดหนุนการทำกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย แผนพัฒนาศักยภาพบัณฑิตวิจัยรุ่นใหม่ จากสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ ประจำปี 2561

เอกสารอ้างอิง

- Admission Premium. (2018). *Royal Command on Education of King Rama IX*. Retrieved October 30, 2018, from <https://www.admissionpremium.com/content/4075> (In Thai)
- Best, J. W. (1977). *Research in education* (3rd ed.). New Jersey : Prentice Hall.
- Chansri, J. (2012). *Curriculum Development on Self Planning for Teenage in Welfare Institute, Observation, and Fahsai Wittaya School*. Master of Education in Curriculum and Instruction Program, Bansomdejchaopraya Rajabhat University, Bangkok. (In Thai)
- Charuchutharat, Y. (2009). *A Cause Study of Juveniles who have Committed Homicide: A Case study of Saraburi Juvenile Observation and Protection Center*. Thesis of Master of Science Program in Clinical and Community Psychology, Ramkamhaeng University, Bangkok. (In Thai)
- Cronbach, L. J. (1984). *Essential of Psychology and Education*. New York : Mc-Graw Hill.
- Decharachata, D. (2013) *The Relationships between Factors Causing of Crimes Committed and Child-Parenting Patterns of Children and Youths in the Juvenile Observation and Protection Centre in Suratthani Province*. Thesis, Master of art in Human and social development Program in Sukhothai Thammathirat University, Nonthaburi, unpagged. (In Thai)
- Department of Juvenile Observation and Protection (2019). *Case report 2017-2019*. Bangkok : Department of Juvenile Observation and Protection. (In Thai)
- Likert, R. A. (1932). Technique for the Measurement of Attitudes. *Arch Psychological*, 25(140), 1-55.
- Ramwarungkura, A. (2015). *Vocational Paradigm*. Bangkok : Chulalongkorn University publisher. (In Thai)
- Sutthinarakorn, W., & Abdulsata, Ph. (2018). *Vocational Education for Country Development*. Bangkok : Siam Publisher. (In Thai)

ผู้เขียนบทความ

นายณัฐพล แก้วเกิด

นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต
(อาชีวศึกษา) สาขาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เลขที่ 50 ถนนงามวงศ์วาน
แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900
E-mail : v.ball.3333@gmail.com

รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณดี สุทธิธารกร

อาจารย์ที่ปรึกษาหลักวิทยานิพนธ์
E-mail : feduwdsu@nontri.ku.ac.th

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทุมพร อินทจักร์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมวิทยานิพนธ์
E-mail : feduapi@ku.ac.th

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์